

16783

323.1(47)
μ-84

26 SEP 2006

15 JAN 2010

ՓՈԽԱԿԱՐՔԻ ԱՎԱՐԵԲՈՒԺԻՇՏ ՓԵԴԵՐԱՑԻ
ԽՈՐՀՈՒՅՈՒ ԳԵՐԵԳՆԵԱԽՈՒԹԻՒՆ.

Պրոլետարիաթ բոլոր երկրների միացեք

№ 9

№ 9

ԽՈՐՀՈՒՅՈՒ ԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆԸ
bh
ԱԶԳԱՅԻՆ ՀԱՐՑԸ ՈԼԻՍԱՇԱՆՈՒՄԸ

(ԹԵՂՔԻՆԵՐ ԱՌԱՋԱԿԱՐԻ ՅԱՆՈՒՐ)

Թուրք. առաջ. ԵՊ. ՄՈՒՀՈՒ.

Советская власть и национальный вопрос в России
Перев. Ер. МЕЛИК.

Государственное Издательство. Армянская Сакция.

РОСТОВСКОЕ Н-Д. ОТДЕЛЕНИЕ.

1920

23.1(47)

0 - 84

13 MAY 2013

523.1(57)

Խ-84

76783

ԴՐՅԱՑԻՆ ԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆԸ ԵԽ ԱԶԳԱԱՅԻՆ
ՀԱՐՑԸ ԲՈՒՍԱՍՏԱՆՈՒՄ *)
(Թեղիսներ ազգատառի համար)

1. Կենտրոնական Թուսատանը չի կարող
վկար գիմանալ առանց ծայրակաւառների, ո-
մք հարուստ են հում նէւթերով, վասելիքով,
արենաւարժան մթերքներով։ Թուսատանի
այրագաւառները իբենց հերթին հնդարկաւած
և անխուսափելի խմզերիալիստական շա-
սպործան առանց քաղաքական, զինուրա-
կան և կազմակերպչական օգնութեան ա-
կալ գարգացած կենտրոնական Թուսատանի։

2. Այս հանդամանքը, անկասկած, Խոր-
դութային իշխանութեան ծագման օրից հաշի-
բ առնւած Անտանտայի կողմից, երբ նա գոր-
ագործ էր կենտրոնական Թուսատանը Ձը-

768-53

14-е отделение Донполиграфотдела С. Н. К
3000 экз.

*) Աւելի մանրամասն այս տպիւ տես Ի. Ստա-
նիք «Политика Советской власти по националь-
ному вопросу в России» յօցւածը «Правда»-ի №
26 և «Письма к южным партийным организация-
ниям» Известия Ц. К. П. № 24 տես.

Հաղատելու անտեսական պլանը՝ բաժանելով վերջինից առ առաւել անհրաժեշտ երկրները։ Յետագայում Ռուսաստանի անտեսական շրջապատճան պլանը մնում է անփակոխ հրաք Անտանացի-դէպի Ռուսաստան վարած արշաւանքների, սկսած 1918 թ. միջն 1920 թ.

Դրանով աւելի մեծ հետաքրքրութիւն է ստանում կենտրոնի և Ռուսաստանի ծայրագաւառների միջն ժշտական միութեան այլանութիւնը։

3. Այսաեղից անհրաժեշտ է հաստատել որոշ յարաքերութիւններ, որոշ կտորել կենտրոնի և Ռուսաստանի ծայրագաւառների միջն, որոնք աղանձութեան իրենց եղած մօտիկ և անխորստիկի միավելիունը։

Ի՞նչպիսին պէտք է լինեն այդ յարաքերութիւնները և ի՞նչ ձև պիտի ստանան նրանք։ Այլ կերպ ասած, որն է խորհրդացին իշխանութեան ազգային հարցի վերաբերեալ քաղաքականութիւնը Ռուսաստանում։

4. Ծայրագաւառների անշատումը Ռուսաստանից հակասում է ինչպէս կենտրոնի, նոյնպէս նև ծայրագաւառների ժողովրդական մասաների շահերին։ Ել չենք խօսում այն մա-

սին՝ թէ ծայրագաւառների առանձնացումը կը մնասի կենտրոնական Ռուսաստանի յեղափոխական կորսովն, իսկ սրա հետ միտսին կը թույացնի։ Եւրոպայի և Արևելքի տղատագրական շաբժումը և հենց իրենք բաժանույ ծայրագաւառները անխուսափելիութէն կընկնեն միջադրացին իմալերիալիզմի ձիրանները։

Որպէսպի ըմբռնել ծայրագաւառներիան ջատման պահանջի ամբողջ հակայէ զափոխականութիւնը՝ ներկայ միջազգային պայմաններում— քաւական է նայել Ռուսաստանից բաժանութ վրաստանի, Հայոստանի, Լեհաստանի ֆինլանդիայի և այլոց վրայ, որոնք արտաքունու միայն պահպանել են անկախութիւնը, սակայն իրականում գարձել են Անտանացի վասալները։ բաւական է, վերջապէս, յիշել Աւկրայնայի և Սլովականի մօտիկ պատմութիւնը, երբ առաջնը կողովուառու էր գերմանական կտորիացով, իսկ երկրորդը՝ Անտանացի։

5. Հաւասար չափով պէտք է գուրս ձգվի նաև այսպէս կոչւած ազգային-կուլտուրական աւտոնոմիան՝ որպէս կենտրոնի և Ռուսաստանի ծայրագաւառների միութեան ձև Աւստրօ-Վենց-քիայի պրակտիկան վերջին 10 տարւայ ընթաց-

քում ցոյց տևեց ազգային-կուլտուրական աւտոռնոմիայի անյարատեսութիւնը և անդրգծնականութիւնը՝ որպէս միութեան ձևեր ազգութիւնների աշխատաւոր մտանոմիայի և բազմապատճեակ պետութիւնների միջև:

Ազգային-կուլտուրական աւտոռնոմիայի հեղինակները՝ Շաբժինդեր և Բառէք, որոնք այժմ նստած են իրենց խորամանկ ազգային ծրագրի՝ կուրած տաշտի առջև—կենդանի ապացոյց ևն այդ բանի: Վերջապէս ազգային-կուլտուրական աւտոռնոմիայի մունիթիկը Ռուսաստանում—երբեմնի հռչակուոր «Բունդը», վաղուց չե, ինչ որ ինքը ստիպւած եղաւ պաշտօնապէս ընդունել ազգային-կուլտուրական աւտոռնոմիայի անպէտքութիւնը, բացարձակ յայտաբարելով, որ—«Կոմպիտայիստական կարգերի ըրջանակում տառշագրւած ազգային-կուլտուրական աւտոռնոմիայի պահանջը կորցնում է իր իմաստը սոցիալիստական յեղափոխութեան պայմաններում» (տես «Բունդի ԽII կոնֆերենցիան» եր. 21, 1920 թ.):

6. Կենապնի և ծայրագաւառների միութեան միակ և նպատակայիրմար ձեր զու երկրի ըրջանային աւտոռնոմիան է, որը տարբերուում է առանձին կենցաղով և ազգային կազմով: Այս

աւտոռնոմիան պէտք է կապէ ծայրագաւառները Ռուսաստանի կենտրոնի հետ ֆեդերատի: Կապերով: Այսինքն այս սպիտական աւտոռնոմիան, որ յայտաբարել է Խորհրդացին իշխանութիւնը հետց իր երկան գալու տառջին օրից և որը այժմ կեննը է մայնաւում ծայրագաւառներում, ազմինիստրատիւ կոմունաներում և աւտոռնոմ հռչակակատութիւններում:

7. Սպիտական աւտոռնոմիան մեռած և յարաւելով ձև չէ, այլ նա ենթակայ է ամեն տեսակի ծեփոխութիւնների և զարգացման տարրեր աստիճանների: Ներ ազմինիստրատիւ աւտոռնոմիայից սկսած (Վոլգայի ըրջանի գերմանացիք, չուվաչներ, կորեններ), նա անցնում է առելի լայն քաղաքական աւտոռնոմիայի (բաշկիրներ, Վոլգայի ըրջանի թաթարներ, կիրգիչներ), իսկ լայն քաղաքական աւտոռնոմիայից էլ աւելի լայնածառալ տեսակի (Ռէկայնու, Թուրքիստան) և վերջապէս ուկրայնական տիպի աւտոռնոմիայից՝ զէպի աւտոռնոմիայի ամենաբարձր ձևին—գաշնազրային յարաբերութիւններին (Ազրբէջան): Սպիտական աւտոռնոմիայի այս առածզականութիւնը նրա արժանաւոր յատկութիւններից մէկն է: Այդ առանձգականու-

Թիւնն է միայն թոյլտարում ընդգրկել իրանց կուլտուրական ու անտևասական զարգացմամբ տարրեր տատիճանների կանգնած Թուստառանի խայտարդետ ծայրադաւառները,

Սովետական աւտոնոմիան վերացական ու մտացածին մի բան չէ և ոչ էլ կարելի է համարել սին խոստումների յոյշտարարութիւնն:

Սովետական աւտոնոմիան ամենից ուշալ և ամենակրնիրեալ ձևն է ծարադաւառների և կենտրոնական Թուստառանի միութեան: Աչ ոք չի ներքի, որ Աւկրանան, Աղրբեջանը, Թուրքեանը, Կիրգիզիան, Բաշկիրիան, Թաթարիան ուրիշ ծայրաժամները՝ որչափ նրանք ձգուուն աշխատաւորական զանուածների նվաթական կուլտուրական ծագկման կարող են կառավարել առանց մայրենի պարոցի, առանց գուայնի, աղմինիստրացիայի, իշխանութեան այնպիսի օրգանների, որոնք կազմւած են զերպանցապէս անգամի մարդկանցից: Աւելին՝ անմտութիւնն է առանց անգական դպրոցի լայն կազմակերպութեան, զատարանի, վարչութեան, իշխանութեան մարմինների և այլն, ընտիշութեան լիգուին ու կենցաղին ծանօթ մարդկանց այդ նահանգները խոկական սովետիզացիայի և թարգմանութեան միայն այլարժում որ և է պետք թիւնն չէր լուծում, այլ և չէր էլ զնում իր սուած (վախենում էր զնել): Թուստառանի վար-

այնպիսի երկրներ, որոնք ամուր կապւած լինեն կենտրոնական Թուստառանի հետ և կազմեն պետական մի ամբողջութիւն: Մայրենի լեզով կազմակերպել գպրոց, զատարան, ավմինխատրացիա, տեղական մարմիններ՝ զա հէնց նշանակում է զարծով իրականացնել սովետական աւտոնոմիան, որովհետեւ վերջինս հէնց այդ բոլոր խասիտաւոնների զումարն է՝ կերառած Ուկրայնական, Թուրքեանի, Կիրգիզիայի և ուրիշ երկրների աւտոնոմիայի ձեւերում:

Տ. Թուստառանի այս երեք տարւայ ազգային հարցի խորհրդացին քաղաքականութիւնը ցոյց տւեց, որ իրազործել սովետական աւտոնոմիան իր ապրել ձևերով, իորհրդացին իշխանութիւնը կանգնած է ուղիղ ճանապարհի վրայ: Միայն չնորհիւ այդ քաղաքականութեան յաջողուց նրան իրեն ճանրայ բանալ մինչև Թուստառանի ծայրադաւառների ամենայետքնկած անկիւնները, կանչել աղդային անսակեհափց խայտարդետ և ամենայետքնաց մասսաներին քաղաքական կետնօքի և կազել ազդ մասսաները ամենատարբեր թեղերով կենարոնի հետ: Եյլ խնդիրները ոչ միայն աշխարհում որ և է պետք թիւնն չէր լուծում, այլ և չէր էլ զնում իր սուած (վախենում էր զնել): Թուստառանի վար-

չական սահմանադրութեար սովորական աւտունոժիայի սկզբունքով գեռ և չի վերջացած:

9. Սովորական աւտունոժիայի այս կամ այն ձեր ազգաբարելը, համապատասխան դեկրեաների ու որշատմների հրատարակելը, նայիսի ծայրագուառների կառավարութիւններ՝ որպէս շրջանային աւտոնոմ հանրապետութիւնների կոմիսարների խորհրդի՝ ստեղծելը զեռ և բաւական չեն կենդրոնի և ծայրագուառների միութեան ամրապնդման համար: Որպէսզի ամրապնդել այդ միութիւնը, ամենից առաջ անհրաժեշտ է լիկվիդէ անել ծայրագուառների այն օտարացումն ու կղզիացումը, այն նահապետականութիւնն ու անկուլտուրականութիւնը, այն անխօտահութիւնը զէպի կենդրոնը, որ մուցել է զաւառներում, որպէս ժառանգութիւն ցարիզմի գաղանային քաղաքականութեան: Ցարիզմը զիտմամբ զարգացնում էր ծայրագուառներութեան նահապետական-ֆէոզալական ճնշումը նրա համար, որպէսզի մասսաները պահէի նորութեան և տգիտութեան մէջ: Ցարիզմը դիզմամբ բնակեցնում էր ծայրագուառների ամենալաւ անկիւնները զաղթականական էլեմենտներով նրա համար, որպէսզի ճնշել բնիկներին դէպի անբերրի շրջանները և ուժեղացնէր ազ-

գային սաելութիւնը: Ցարիզմը նեղացնում էր իսկ երբեմն փոխում տեղական գորողը, թատրոնը, լուսաւորչական հիմնարկութիւնները նրա համար, որպէսզի մասսաները պահէի խաւարի մէջ: Ցարիզմը տեղական բնակչութեան ամենալաւ մարդկանց ձեւներէցութիւնը կամեցնում էր: Ցարիզմը, վերջապէս, մեռցնում էր ծայրագուառների ժողովրդական մասսաների գործնականութիւնը:

Ցարիզմն իր այսպիսի քաղաքականութեամբ տեղացնէրի մէջ ստեղծում էր այնպիսի մի խարին անվասաճութիւն, որ երբեմն փոխում էր թշնամանքի գէպի այն բոլորը, ինչ որ ուստական էր: Կենդրոնական մուսասանի և ծայրագուառների միութիւնը ամրագնիվելու համար պէտք է վերացնել այդ անվասաճութիւնը, պէտք է ստեղծել փոխադարձ բմբանովութեան և եղբայրական վատահաւթեան մինուրաս:

10. Այդ անվասաճութիւնը վերացնելու համար պէտք է ամենից առաջ օդինել ծայրագուառների ժողովրդական մասսաներին ազաւել ֆէօդանահապետական լծի մասցըրգից: պէտք է գործնականապէս և ոչ թէ խօսքով վերջացնել ամեն ինչ և միտժամանակ վերաբնակիչ

տարթերի բոլոր մենաշնորհները, հարկաւոր է ժողովրդական մասսաներին ճաշակեցնել յեղափոխութեան նիւթական բարիքներով, Անհրաժեշտ է ապացուցել մասսաներին, որ կենդրանական որովհատարական Ռուսաստանը միայն նրանց և նրանց չահերի սպաշտագունդ է, և այդ պէտք է ապացուցել ոչ միայն զաղթակամների ու բուրժուական նացիոնալիստների գէմ ուղղած ճշշց միջոցներով, որոնք յաճախ միանկամայն հասկանալի չեն մասսաներին, այլ, ամենից առաջ, հետևողական և մտածւոծ անտեսական քաղաքականութեամբ:

11. Անհրաժեշտ է զարգացնել անզական ազգային զորոց, թատրոն, լուսաւորչական հիմնարկութիւններ, բարձրացնել ծայրագուառների ժողովրդական մասսաների կայտութական մակարդակը—հազիւ թէ հարկ լինի ապացուցել, որ ագիտութիւնը և խռուարը Խորհրդային իշխանութեան ամենավտանգաւոր թշնամիներին են:

12. Արգեսպի Խորհրդային իշխանութիւնը մօտիկ և հարազատ լինի Ռուսաստանի ծայրագուառների ժողովրդական մասսաներին, նաև ամենից առաջ հասկանալի պէտք է զաւաց նրանց համար, որու համար անհրաժեշտ է, որպէսպի ծայրագուառների բոլոր խորհրդային

օրգանիները՝ գտառարան, ազմինիսարադիա, ազմանաւթեան օրգաններ, անմիջական իշխանութեան (Նոյնպէս և կուռակցական) օրգանները կաղմւեն, ըստ կարեւոյն, աեղացի մարդկանցից, որոնք իմանան տեղական բնակչութեան լեզուն, կեանք ու կենցազը, սովորութիւնները և որպէսպի դէպի այս հիմնարկութիւնները գրաւակն անզացի ժողովրդական մասսաներից առենալու մարդիկ և որպէս զի անզացի աշխատաւորական մասսաները մտնեն երերի հատվարութեան բոլոր բնագաւառները, ինչպէս նույն զորք կազմակերպելու գործում, որպէսպի մասսաները առենեն, որ վեպինքային իշխանութիւնը և նրա օրգանները իրենց սեփական եռանդի, իղձերի անձնաւորումն է:

13. Խորհրդային իշխանութիւնը կատարում է աշխարհում չափանած մի փոքը՝ կազմակերպելու մի շարք ազգութիւնների և ցեղերի միտակեղ կատարող շինարարական գործը՝ միացեալ պլոյիտարական պետութեան շրջանակում՝ փոխազարձ վստահութեան և կատաւոր եղբայրական համաձայնութեան հիմանըներով։ Յեղափոխութեան երեք տարիները ցոյց տվին, որ այս փոքը յաջողութեան մեծ երաշխիքներ ունի:

Սակայն այդ կարող է լիակատար յաջողաբերուն ահենալ միայն այն դեպքում, եթէ տեղերում մեր ազգային գործնական քաղաքականութիւնը չառըրերի այն պահանջներից, որոնք յայսարարութենավետ, ուշանոնդիայի կողմից՝ վերցրած նրա տարրեր ձևերով և աստիճաններով, եթէ տեղերում մեր ամեն մի դործնական քայլը աջակցի ծայրագաւառների ժողովրդական մասաների միահարուն պրոլետարական բարձր հոդեկան և նիւթական կուլտուրայի մյասխի ձևերով, որոնք համապատասխանեն այդ մասաների կեցութեան և ազգային պատկերին:

Այս է կենդզոնական Ռուսաստանի, և ծայրագաւառների յեղափոխական միութեան ամբողխան գրաւականը, և այդ գրաւականի տառյօլու կցնդին Անտանտայի ամեն տեսուկի մեջենայութիւնները:

Պետական Հրամանակութեան Հայկ. Մելքոնյի Թուսովի Բաժանմունքի Հրամակութիւնները

ԼՐՅՈՒ ԵՆ ՏԵՍԵԼ

- 1) Ս. Առնեան: «Ռուբ է ելքը» . . . գինը—25 ր.
- 2) «Կոմուն. Խոտերնաց. Կոչը Պարսկաստանի, Հայաստանի և Տաճկաստանի կեղեգւած աշխատաւոր» գինը 5 ր.
- 3) Ելենա Բլունինա: «Ինչու ևս Սաւեսուկի Կասավարութեան պաշտամանը դարձայ» . . . գինը—10 ր.
- 4) Կ. Մինին: «Ավքեր են Կոմունիստները» գինը—10 ր.
- 5) Լ. Տրոցկի: «Տես! սովոր կառուցման հերթական խողինիները» գինը—15 ր.
- 6) Զինովի: «Ա-րդ Կոմունիստ. Խոտերնաց. և մի. Հազգային հակա-յեղափոխութիւնը» գինը—10 ր.
- 7) Գետրովվակի: «Կարմիր Դրօշակ և ազգերի եղբայրութիւնը» գինը—3 ր.
- 8) Ռուսակով: «Ա-վքեր են հակա-յեղափոխութականները և ինչպէս կաւել նրանց հետ» . . . գինը—10 ր.
- 9) «Խորհրդային իշխանութիւնը և ազգային հարցը Ռուսաստանում» գինը 5 ր.
- 10) «Յմէն մէկ զեղացին ինչ պէտք է զիտնալ» գինը—10 ր.

ՁԻԱՆ է 5 թ.

Դրամատունիրեց ոչ ոք նշանակ-
ուած գնդը բարձր ծախելու իրա-
ւունք չունի,
Թիունկ. Հրատ. Հայովկ

ԳՐԱԿԱՆ ԳՐԱՑՐԱԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՐԵՎԱՆ
ԱԼԽՈՎԸ ԲԱԺԿԱՍՊԻՆՔ.

Государств. издат. Арм. Сек. Ростовскод и-Д. отделение

1920

Բ. Խ. Ա. Հ.

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0199869

